

[Erlendsson.]

altså ikke korrekt, at der er truffet aftale. Der er givet et løfte på visse betingelser, som ikke er overholdt. Det er det, sagen drejer sig om. Derfor er regeringen ikke bundet på nogen som helst måde af truffede aftaler.

Man kan ikke træffe aftaler, når de personer, som deltager i en såkaldt forhandlergruppe, ikke er nævnt ved navn i noget dokument, måske højst med et fornavn og så med et fælles efternavn som Løvetand f. eks. Der findes ikke nogen juridisk person på den anden side af bordet.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Jeg beder om formandens tilladelse til at tage den justitsministerielle kasket på et øjeblik, for det spørgsmål, der bliver rejst her, gjorde jeg rede for i det første indlæg. Hvis man vil forsøge at komme ud af aftalen med beboerne på Christiania under henvisning til, at der foreligger misligholdelse af en aftale, så er det altså en sag, der kan køre i hvert fald over to retsinstanser og vil tage et par år, det er jeg nødt til at gøre hr. Erlendsson opmærksom på. Det er derfor, den eneste rimelige måde at nå frem til en klar afgørelse i folketinget i dag er vedtagelse af den af socialdemokratiet stillede dagsorden.

Jens Møller (KrF):

Jeg forstår det sådan, at forsvarsministeren mener, det er forkert at påbegynde afviklingen før den 1. april 1976. Hvis den forståelse er rigtig — det må den jo være, når han mener, at vores forslag er forkert — så vil jeg gerne spørge ham, hvordan han så vil opfylde det løfte, der står i denne dagsorden fra socialdemokraterne om, at det skal være afviklet den 1. april 1976. Det er en fuldstændig umulig tanke.

Jeg må afvise, at vores forslag ikke skulle være i overensstemmelse med aftalerne. Der er tale om, at man skal forhandle, man skal skaffe de økonomiske muligheder, og man skal prøve på at begynde at afvikle det ved at hjælpe de mennesker ud, som trænger til hjælp. Der er ikke tale om en tvang i den forstand. Men regeringen skal gå i gang med arbejdet snarest muligt; det er det, vi ønsker.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Hvis der nu ikke er nogen person, der vil anerkende, at en sådan aftale er truffet med Christiania, hvad er så regeringens mening? Vil man så anlægge sag mod hver enkelt Christianiaborger, som ikke vil flytte, når datoen 1. april 1976 er nået? Og skal det så tage 2 år at føre en sådan sag?

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Jeg skal prøve på, om jeg måske kan tydeliggøre endnu en gang det, som er problematikken mellem den af kristeligt folkeparti stillede dagsorden og den af socialdemokratiet stillede dagsorden. I det øjeblik man fastholder ordet „straks“, vil det med rette af beboerne i Christiania kunne opfattes, som om man nu begynder at smide dem ud. Det, der er det afgørende for at få tid til alle de forhandlinger, som nu også hr. Jens Møller erkender rigtigheden af at føre — det har vi i øvrigt ombudsmandens afgørelse for — det er, at der kan blive den rolige afvikling, som flere ordførere har givet udtryk for i dag, og jeg føler mig overbevist om, at vi ved forhandlingerne er i stand til at nå frem til en endelig afklaring af Christiania omkring 1. april, senest 1. april 1976. Hr. Jens Møller spørger, hvad man vil gøre. Jeg vil altså i første omgang, så snart det overhovedet er muligt, begynde forhandlingerne med beboerne i Christiania og lægge op til, hvad det er for problemer, der skal være løst, og som vi skal have klaret inden denne dato.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 19.15.

Mødet udsat kl. 18.57.

Mødet genoptaget kl. 19.15.

Forhandlingen genoptoges.

Tastesen (S):

For at finde frem til den rette fortolkning, der næppe skal kunne fremkalde ny tvivl, skal jeg for det første tage det af socialde-